

NOTARJAT I HIPOTEKA

CZASOPISMO POŚWIĘCONE SPRAWOM USTROJOWYM I ZAWODOWYM
 NOTARJATU I HIPOTEKI

WYDAWANE PRZEZ ZWIĄZEK PRACOWNIKÓW NOTARJATU I HIPOTEKI

WYCHODZI 5-go, 15-go i 25-go DNIA KAŻDEGO MIESIĄCA

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Miodowa 10,
 Związek Pracowników Notarjatu i Hipoteki, tel. 207-61.

Administracja czynna: codziennie w godz. 3—5 ppoł.

Kierownik pisma przyjmuje po uprzednim porozumieniu telefonicznem.

Konto P. K. O.: 15.055 (Związek Pracowników Notarjatu i Hipoteki, Zarząd Główny).

Prenumerata: rocznie—30 zł., kwartalnie—8 zł., miesięcznie — 3 zł., zagranicą: rocz. — 45 zł., kwart. — 12 zł., miesięcz. — 5 zł.

Ogłoszenia: 1 str. — 150 zł., $\frac{1}{4}$ str. — 40 zł., $\frac{1}{16}$ str.—12 zł. W tekście o 50% drożej. Ogłoszenia drobne — 25 groszy od wyrazu. Zaofiarowanie pracy — 10 groszy od wyrazu. Zapotrzebowanie pracy — 5 groszy od wyrazu.

Cena numeru: 1 złoty.

TREŚĆ NUMERU:

Wyniki Konkursu. — Przepisy przechodnie do ustawy notarialnej. (Przepisy szczególne dla b. zaboru austriackiego). Dyskusja szczegółowa w Komisji Kodyfikacyjnej. — **A. G.: W trosce o przyszłość.** Kurs korespondencyjny przy Zarządzie Głównym Związku P. N. i H. — **Kodeks Postępowania Cywilnego.** — **S. Izert. Egzekucja z aktu notarialnego.** Na marginesie

art. 527 K. P. C. — **Dział skarbowy.** — **Książki i czasopisma.** — **Ustawy i rozporządzenia.** — **Henryk Drzewiecki - Karol Werkowski: Na marginesie dziejów notarjatu polskiego.** — **Sprawy personalne.** — **Szczegółowy skorowidz do I rocznika pisma 1931/1932**

Wydajemy ostatni 36-ty w bieżącym roku, a w ogólnej kolejności 44-ty numer pisma. Jesteśmy na progu III roku wydawnictwa...

W ciągu minionego roku, jak i od pierwszej chwili istnienia pisma, czytelnicy nie szczędzili nam wyrazów uznania i zachęty, jak i swej uczynnej współpracy. Czynniki te wpłynęły decydująco na utrwalenie bytu pisma i umocnienie jego podstaw moralnych. Mamy głębokie przekonanie, że i nadal czynniki te działać będą z nieprzerwaną wzbierającą mocą, wierzymy bowiem w dalszy rozwój naszej placówki, a rozwój ten w rostrzygającej mierze od tych właśnie czynników zależy.

Wobec nadchodzących świąt Narodzenia Pańskiego i na progu zbliżającego się Nowego Roku wybieramy myślą poza krąg naszych codziennych zainteresowań i we wzajemnym zespoleniu wznosimy serca w gorących modłach o poprawę warunków bytu, w jakich kraj nasz się znajduje, i o podniesienie moralne naszego życia zbiorowego.

Oby nadchodzący Nowy Rok stał się rokiem przelomu, który otworzy nam perspektywy lepszej doli i lepszego życia!

Wszystkim czytelnikom, prenumeratorom i współpracownikom pisma składamy z okazji świąt Bożego Narodzenia i nadchodzącego Nowego 1933 Roku najserdeczniejsze życzenia!

WYNIKI KONKURSU

na najlepiej opracowany akt notarialny.

I nagroda — Jerzy Orłowski z Lublina, II nagroda — Stanisław Łukomski z Warszawy, III nagroda — Karol Gliwa-Gliwiński z Kleczewa.

Komitet pierwszego konkursu „Nota-Teki“, będący równocześnie Komisją sędziowską, w składzie pp. rej. Marjana Kurmana, Karola Werkowskiego, Ryszarda Wolskiego, Aleksandra Falkowskiego i red. Wiktora Natanson, ujął wyniki konkursu w orzeczenie następującej treści:

Komitet ogłoszonego w numerze 31—32 (39 — 40) z dnia 5 listopada 1932 roku czasopisma „Notariat-Hipoteka“ konkursu na akt notarialny stwierdził, że dwanaście z nadesłanych na konkurs prac, chociaż zostały opatrzone godłami: „I. S.“, „Sokół“, „Tur“, „1876—1932“, „Sus“, „Temida“, „Orzeł“, „Korab“, „Lbn“, „B. K.“, „III-50“ i „Sokół“, ale jednocześnie wbrew § 5 regul. konkursu z ujawnieniem imion i nazwisk autorów, wobec czego nie mogły być poddane ocenie i uległy wyłączeniu z konkursu, oraz że autorowie pozostałych 25 prac, opatrzonych godłami: „Audaces fortuna juvat“ (Warszawa), „A. G.“, „Widmo przyszłości“, „Gdynia“, „Ars longa vita brevis“, „Zbożny“, „Jeden z wielu“, „Praca i uczciwość“, „Artstan“, „Sęp“, „Dysk“, „W. A. M. R. W.“, „Naprzód“, „Derby“, „On“, „Omne nimium nocet“, „Audaces fortuna juvat“ (Równe Wołyńskie), „Dno kryzysu“, „Formalista“, „Szczerbiec“, „Ferad“, „S. J. S.“, „M. J.“, „Ajro“, „L. B. N.“, zgodnie z § 5 regulaminu konkursu, podali swe imiona i nazwiska w zapieczętowanych kopertach, i że wskutek tego prace ich winny ulec rozpoznaniu i ocenie.

Po rozpoznaniu tychże prac komitet konkursowy przyszedł do wniosku, że wszystkie prace mają pewne odchylenia od zakreślonych w regulaminie konkursu wymagań i że wskutek tego w obecnym konkursie § 9 regulaminu zastosowany być nie może. Rozpoznając jednak nadesłane prace, komitet konkursowy nie mógł nie zwrócić uwagi na trzy prace, z których dwie wyróżniają się z pośród innych oryginalnością w ujęciu tematu, a jednocześnie jasnością

i prostotą, a trzecia dobrem wielce opracowaniem, — wszystkie zaś trzy świadczą o dużych zdolnościach redakcyjnych autorów.

Pracom tym komitet konkursowy, stosownie do § 7 regulaminu konkursu, przyznał nagrody: pierwszą pracy pod godłem „Gdynia“, drugą — pracy pod godłem „Audaces fortuna juvat“ (Warszawa) i trzecią — pracy pod godłem „Widmo przyszłości“. Po otwarciu kopert okazało się: że autorem pracy pod godłem „Gdynia“ jest p. Jerzy Orłowski, kierownik kancelarii notariusza Stefana Smólskiego w Lublinie; że autorem pracy pod godłem „Audaces fortuna juvat“ (Warszawa) jest p. Stanisław Łukomski, referent hipoteki miejskiej w Warszawie — Anin, ul. Tramwajowa 11, i że autorem pracy pod godłem „Widmo przyszłości“ jest p. Karol Gliwa-Gliwiński, Kleczew, powiat Koniński, ul. Stupecka 3, w chwili obecnej bez zajęcia, ostatnio kierownik - zastępca kancelarii notariusza Miemca w Wiśniowcu na Wołyniu.

Tak więc pierwszy konkurs „Nota-Teki“ na najlepiej opracowany akt notarialny został ostatecznie rozstrzygnięty:

I nagrodę Zrzeszenia N. i P. H. w kwocie 200 złotych otrzymuje p. Jerzy Orłowski z Lublina;

II nagrodę Związku P. N. i H. w kwocie 100 złotych otrzymuje p. Stanisław Łukomski z Warszawy;

III nagrodą redakcji „Nota-Teki“ w kwocie 50 złotych otrzymuje p. Karol Gliwa-Gliwiński z Kleczewa.

Przyznane nagrody zostały już przekazane, tak że laureaci konkursu otrzymają je przed Świątami.

Wyniki konkursu ze strony merytorycznej z uwzględnieniem wszystkich kwestji, jakie zadanie konkursowe nasuwało, omówi w następnym numerze pisma p. Karol Werkowski.

Przypominamy, że do końca bieżącego roku należy wyrównać wszystkie zaległości z tytułu prenumeraty!

Przepisy przechodnie do ustawy notarialnej.

Dyskusja szczegółowa w Komisji Kodyfikacyjnej.

Przepisy szczególne dla b. zaboru austrjackiego.

Podstawą dyskusji był projekt, opracowany przez adw. dr. J. Skąpskiego. Art. 1, uchylający wyszczególnione przepisy obowiązujące, omawiany był przy przepisach przechodnich ogólnych.

Art. 2.

Utrzymuje się w mocy ustawę z dnia 25/VII. 1871 nr. 76 austr. Dz. u. p., oraz przepisy szczególnych ustaw wymagających do ważności aktu obecności notariusza lub formy aktu notarialnego.

Należy wyraźnie utrzymać w mocy ustawę z dnia 25.VII.1871 № 76, gdyż ustawa ta była tak ściśle związana z ustawą notarialną austrj. z tejże daty, że w braku tego przepisu powstanie szereg wątpliwości co do tego, czy została ona uchylona czy też obowiązuje.

Uchwalono przyjąć przepis o utrzymaniu w mocy tej ustawy.

Art. 3.

Akty notarialne, w których stwierdzony jest dług w pieniądzech lub którego przedmiotem są rzeczy zamiennie, a w których osoba uprawnionego jakoteż zobowiązanego, tytuł prawny, przedmiot i czas uiszczenia dokładnie są oznaczone, mają moc wykonawczą, jeżeli zobowiązany równocześnie przyzwolił w dokumencie, aby tenże pod względem uznanego długu był natychmiast wykonalnym.

Jeżeli zobowiązanie zależnem jest od dopełnienia warunku lub nadejścia terminu nieoznaczonego sposobem kalendarzowym, do wykonalności aktu koniecznem jest, aby także dopełnienie warunku lub nadejście terminu udowodnione zostało dokumentem publicznym.

Pełnomocnictwa do zeznania aktu notarialnego, o ile nie są dokumentami publicznymi, powinny być sądownie lub notarialnie uwierzytelnione.

Akty notarialne sporządzone zgodnie z § 3 ustawy z dnia 25/VII.1871 nr. 75 austr. Dz. u., a po uchynieniu tej ustawy zgodnie z niniejszym przepisem stanowią tytuł egzekucyjny (§ 1. L. 17 ust. z dn. 27/V.1896 nr. 79 austr. Dz. u.).

Przepis ten nie będzie potrzebny, gdyż wyjdą przepisy egzekucyjne. Do tego czasu należy go jednak utrzymać. Zawiera on treść § 3 ustawy notarialnej austrj.

Uchwalono przepis ten zostawić z zastrzeżeniem, że obowiązuje on do czasu wejścia w życie prawa egzekucyjnego, przy zastąpieniu wyrazów: „uprawniony“ i „zobowiązany“ przez wyrazy: „wierzyciel“ i „dłużnik“, (por. art. 527 K. P. C.).

Art. 4.

Przy spisaniu aktu notarialnego w przedmiocie umowy dziedziczenia lub innego rozporządzenia ostatniej woli, notariusz winien zachować szczególne przepisy ustawy cyw., od których zależy ważność rozporządzenia ostatniej woli.

Rozporządzenia ostatniej woli przed dwoma notariuszami lub przed jednym notariuszem i dwoma świadkami ustnie zeznane lub na piśmie złożone, mają moc sądowych rozporządzeń ostatniej woli, jeżeli zostały sporządzone z zachowaniem ogólnych przepisów §§ 569, 587, 592 i 594 — 596 u. c.

Projektowany przepis przejęty jest z dotychczasowej ustawy austrj. notarialnej. Przepis ten jest potrzebny, gdyż prawo notarialne nie mówi o spisaniu umów dziedziczenia lub innego rozporządzenia ostatniej woli przez notariusza.

Uchwalono zamiast ust. 1-go tekst następujący:

Przy sprzedawaniu umowy dziedziczenia i przy sporządzaniu albo przyjmowaniu rozporządzeń ostatniej woli notariusz stosuje przepisy zawarte w ustawach cywilnych.

Ust. 2 utrzymano.

Art. 5.

Utrzymuje się w mocy uprawnienie notariusza do wykonywania czynności w postępowaniu niespornem w myśl §§ 3 i 29 patentu z 19/VIII.1854 nr. 208 austr. Dz. u.

Notariusz może przeprowadzać oszacowania i licytacje w postępowaniu niespornem, a w przewodzie spadkowym przedsiębrać czynności przewidziane w § 29 patentu z 19/VIII.1854 nr. 208 austr. Dz. u. jako komisarz sądowy.

W miejscowościach z siedzibą więcej notariuszy, sądy, przydzielając notariuszowi czynności przewodu spadkowego, powinny przestrzegać zasady kolejności.

Notariusz działający jako komisarz sądowy korzysta z uprawnień przysługujących sędziemu, a w czynnościach swoich stosuje przepisy postępowania niespornego.

W b. dzielnicy austriackiej notariusz współdziałał w postępowaniu niespornem na mocy §§ 3 i 29 patentu z 1854 r. Materji tej dotyczy rozporządzenie ministerjalne z 1860 r. oraz rozdział XIII z ustawy notarialnej z 1855 r., który został utrzymany w mocy przez nową ustawę notarialną z 1871 r. Art. 5 zawiera istotną treść tych postanowień które należy utrzymać w mocy.

Uchwalono zamiast art. 5 i art. 2 zamieścić jeden przepis, utrzymujący w mocy rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7.V.1860 r., rozdział XIII ustawy notarialnej z 21.V.1855 r. oraz ustawę z dnia 25.VII.1871 r. № 76 austrj. Dz. U. P.

Art 6.

Wpisani na listę kandydaci notarialni, którzy do chwili wejścia w życie niniejszej ustawy złożyli już egzamin notarialny, albo też egzamin ten złożą w ciągu dwóch lat od wejścia w życie tej ustawy, uważani być mają za substytutów notarialnych w rozumieniu art. 10 tej ustawy i mają pierwszeństwo do nominacji przed tymi kompetentami na urząd notariusza, którzy złożyli egzamin sędziowski lub adwokacki i wykazują się również długotrwałą aplikacją.

Uchwalono art. 6 przyjąć w redakcji następującej:

Wpisani na listę kandydaci notarialni, którzy do chwili wejścia w życie niniejszej ustawy złożyli już egzamin notarialny według przepisów dotychczasowych, albo też egzamin ten złożą w ciągu 3 lat od dnia wejścia w życie tej ustawy, stają się substytutami notarialnymi w rozumieniu art. 10 niniejszej ustawy i mają pierwszeństwo do nominacji na urząd notariusza.

Art. 7.

Kaucje notarialne będą zwrócone notariuszom, zdewinkulowane lub wykreślone z hipotek w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, o ile do tego czasu nie zostaną zgłoszone pretensje do tych kaucji.

Polska nie może odpowiadać za kaucje, pobrane przez b. Austrję. Nie należy w tym względzie wprowadzać precedensu.

Kaucje, złożone skarbowi b. Austrii nie mają żadnej wartości, gdyż uległy one dewaluacji. Spór w tym względzie jest czysto teoretyczny.

W b. zab. rosyjskim również przyjmowano kaucje od notariuszów. Wobec tego należałoby i dla b. zab. rosyjsk. podobny przepis wprowadzić. Przepis ten jest zresztą zbędny i należy go skreślić.

O ile kaucja uległa dewaluacji, przepis projektowany jest zbędny. O ile zaś złożono ją w złocie, to notariusz i bez tego przepisu może wystąpić o jej zwrot.

Contra, że bez tego przepisu notariusz nie będzie miał podstawy do wystąpienia o zwrot kaucji, dawną bowiem ustawę notarialną uchylają przepisy przechodnie, notariusze zaś w rozumieniu starej ustawy notarialnej stają się notariuszami w rozumieniu nowej ustawy.

Uchwalono większością 3 głosów przeciw 2 utrzymać przepis art. 7 w redakcji następującej:

Kaucje notarialne będą na żądanie notariuszom zwrócone lub wykreślone z ksiąg gruntowych, o ile w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy nie będą do nich zgłoszone pretensje.

Uchwalono dodać przepis analogiczny dla b. zab. rosyjskiego.

Art. 8.

Pierwsze po wejściu w życie tej ustawy Zgromadzenie Izby Notarialnej zwołuje Prezes dotychczasowej Izby Notarialnej, w Krakowie i we Lwowie.

Aż do wyboru rad notarialnych dotychczasowe Izby Notarialne załatwiają bieżące sprawy należące do zakresu działania rad notarialnych.

Ust. 1-szy skreślono w związku z art. 6 części ogólnej przepisów przechodnich. Ust. 2-gi przyjęto bez zmiany.

Zgłoszono wniosek, by dodać przepis o tem, że majątek izby notarialnej w Przemyślu przechodzi na rzecz izby notarialnej we Lwowie.

Contra, że jest to zbyt cenne. Skoro nowa izba notarialna we Lwowie obejmuje cały obszar izby notarialnej w Przemyślu, to tem samem i majątek tej izby przechodzi na izbę we Lwowie.

Uchwalono większością głosów przepisu tego nie dodawać.

* * *

W następnym numerze zamieścimy ostatnie sprawozdanie z dyskusji szczegółowej w podkomisji notarialnej Komisji Kodyfikacyjnej, obejmujące przepisy szczególne dla b. zaboru pruskiego.

W trosce o przyszłość.

Kurs korespondencyjny przy Zarządzie Głównym Związku P. N. i H.

Podkomisja przygotowawcza (notarjalna) Komisji Kodyfikacyjnej przy pierwszym czytaniu opracowane przez referenta głównego p. rej. Jakuba Glassa projektu przyszłej jednolitej polskiej ustawy notarjalnej, na sesji w dniach 24–27 września r. b., po przeprowadzeniu dyskusji, przyjęła, wprawdzie z pewnymi zmianami, należący do przepisów przechodnich art. 132 powołanego projektu („Nota-Teka“ z dnia 5 października r. b. Nr. 28/36, str. 3/539).

Skutkiem tego, jak świadczą artykuły różnych autorów, zamieszczone w ostatnich czasach w „Nota-Tece“, dla licznych rzesz pracowników notarjalnych stała się aktualną i nawet bardzo palącą kwestją odpowiedniego gruntownego przygotowania się do egzaminu notarjalnego, którego złożenie dla osób zainteresowanych w niedalekiej przyszłości stać się może rzeczą wprost konieczną w celu zachowania swych praw, nabytych wieloletnią dotychczasową pracą w zawodzie, — bezpośrednio, oraz w celu zapewnienia sobie dalszej egzystencji pod względem materjalnym — pośrednio.

Otóż, jak wiadomo („Nota-Teka“ z dnia 25 listopada r. b. Nr. 33/41, str. 2/618), zastępcy rejentów i referenci, zatrudnieni i zamieszkali w Sosnowcu, na zebraniu, odbytem dnia 23 października r. b., między innymi, postanowili rozpocząć już pracę nad przygotowaniem się do egzaminu i nawet utworzyli komisję, która ma się zająć zorganizowaniem specjalnych kursów.

Napewno, do pracy w tym samym kierunku niebawem [będą musieli zabrać się również koledzy, zamieszkali w innych miejscowościach.

Nie ulega zaś najmniejszej wątpliwości, że w pracy takiej pomoc doświadczonych znawców przedmiotu dla każdego jest rzeczą wielce pożądaną, a dla niektórych może być nawet niezbędną.

Faktem jednak jest („Notarjat i hipoteka“, według wykładów Józefa Światopełk-Zawadzkiego, Warszawa, 1918/19, str. 21), że w prowadzonej przez Towarzystwo Politechniczne w Paryżu specjalnej szkole notarjalnej obok wykładów normalnych, odbywa się również drogą korespondencyjną dla kleryków notarjalnych, zamieszkałych poza siedzibami szkół notarjalnych, a z drugiej strony wiadomo, że i w Polsce (w Warszawie i Krakowie) również powstało już kilka szkół (kursów) ogólnokształcących ze sposobem nauczania drogą korespondencyjną.

Mając na względzie, że Związek Pracowników Notarjatu i Hipoteki, według swego statutu, ma na

celu między innymi, samokształcenie ogólne i zawodowe pracowników, należących do Związku (§ 1 statutu) i może w tym celu organizować kursy (§ 2 statutu), uważam, że właśnie w czasie obecnym Związek w osobie swego Zarządu Głównego powinien przyjść z pomocą tym pracownikom notarjalnym, a swoim członkom, którzy wobec wytworzonej sytuacji do egzaminu notarjalnego przygotować się muszą.

Pomoc Związku w tym wypadku, mojem zdaniem, powinna polegać właśnie na zorganizowaniu odpowiednich kursów korespondencyjnych, oczywiście płatnych, z których pomocy napewno korzystałoby bardzo wielu kolegów, zamieszkałych na prowincji.

Wobec powyższego, przede wszystkim zwracam się do Zarządu Głównego Związku Pracowników Notarjatu i Hipoteki tą drogą z odpowiednim apelem, a niezależnie od tego zwracam się też do wszystkich kolegów, którzy do egzaminu przygotowują się mają zamiar, aby zechcieli ze swej strony kwestję utworzenia specjalnych kursów korespondencyjnych przy Zarządzie Głównym Związku Pracowników Notarjatu i Hipoteki rozważyć i również zabrać w tej kwestji głos, czy to na łamach „Nota-Teki“, czy też w swych wnioskach, składanych bezpośrednio do właściwych władz związkowych. A. G.

Nowogródek, w grudniu 1932.

(a.f.) Wobec powyższego głosu i wobec zainteresowania okazywanego przez wielu innych kolegów Zarząd Główny Związku postanowił przystąpić do zorganizowania kursu dla pragnących poddać się egzaminowi notarjalnemu.

Będzie to kurs albo ściśle korespondencyjny, przeznaczony dla uczestników miejscowych i zamiejscowych, albo też wykłady dla uczestników miejscowych, stenografowane dla kolegów z poza Warszawy.

Na wykładowców uproszeni będą niektórzy pp. rejenci i koledzy, przyczem szczególnie liczymy na pomoc kolegów-prawników, którzy napewno jej nie odmówią pracownikom notarjalnym, nie mającym za sobą studjów uniwersyteckich.

Program kursów jest w opracowaniu i zostanie niebawem ogłoszony.

Organizatorzy spodziewają się, że kurs uda się uruchomić już w połowie stycznia 1933 r.

Wobec tego, że zarówno uruchomienie kursu, jak i koszt udziału w nim zależęć będzie od ilości uczestników, Zarząd Główny Związku wzywa tą drogą wszystkich zainteresowanych kolegów, aby w możliwie najkrótszym czasie, najpóźniej przed dniem 5 stycznia r. p. zgłosili swoje uczestnictwo pod adresem Sekretarjatu Zarządu Głównego Związku Pracowników Notarjatu i Hipoteki w Warszawie, Miódowa 10.

Kodeks Postępowania Cywilnego.

Postępowanie nakazowe. — Postępowanie upominawcze.

(4) W dalszym ciągu podajemy układ tytułu księgi drugiej (*Proces*) K. P. C.

Tytuł III. Postępowanie.

Dział IV. Orzeczenia sądowe.

Rozdział I. Wyroki.

Rozdział II. Natychmiastowa wykonalność wyroków.

Rozdział III. Wyroki zaoczne.

Rozdział IV. Sprostowanie, uzupełnienie i wykładnia wyroków.

Rozdział V. Postanowienia sądu.

Rozdział VI. Prawomocność orzeczeń sądowych.

Dział V. Postępowanie przed sądami grodzkimi.

Dział VI. Środki odwoławcze.

Rozdział I. Apelacja.

Rozdział II. Zażalenie.

Rozdział III. Kasacja.

Tytuł IV. Wznowienie postępowania.

Tytuł V. Postępowania odrębne.

Rozdział I. Postępowanie nakazowe.

Rozdział II. Postępowanie upominawcze.

Z pośród wymienionych instytucji proceduralnych godzi się zwrócić szczególną uwagę na postępowanie szczególne, a mianowicie: postępowanie nakazowe, odpowiadające przepisom procedury z 1864 roku o przymusowym wykonaniu aktów (zapotrzeniu aktów klauzulą egzekucyjną) oraz postępowanie upominawcze, stanowiące *novum* na niektórych obszarach Polski. Zaznaczyć przytem należy, że przepisy o postępowaniu upominawczem nie wchodziły odrazu (z dniem 1.I. 1933) w życie, lecz Minister Sprawiedliwości oznaczy dopiero rozporządzeniem termin, odkąd przepisy te zaczną obowiązywać w poszczególnych okręgach sądowych.

Przepisy o postępowaniu nakazowym przedstawiają się jak następuje:

Powód może żądać w pozwie, aby sąd wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty wierzytelności pieniężnej, albo uiszczenia innych rzeczy zamiennych, jeżeli żądanie pozwu jest uzasadnione w całości dołączonymi do pozwu dokumentami, bądź publicznymi, sporządzonymi przez władze lub urzędy polskie, bądź prywatnymi, na których podpisy uwierzytelnione są przez sąd lub notariusza w Polsce.

Powód może również żądać wydania nakazu zapłaty przeciwko każdemu zobowiązanemu z wekslu lub czeku, jeżeli roszczenie opiera się na wekslu lub czeku, mającym wszelkie warunki ważności i nie nasuwającym podejrzenia co do jego prawdziwości.

Do pozwu należy dołączyć weksel lub czek oraz wszystkie dokumenty, potrzebne do uzasadnienia roszczenia.

Nakaz na rzecz osoby, która z wekslu lub czeku nie jest bezpośrednio uprawnioną, wydać można jedynie wtedy, gdy przejście prawa na nią udowodnione jest wymienionymi dokumentami.

Jeżeli z samego dokumentu, wekslu lub czeku wynika, że przeciwko roszczeniu mógłby być podniesiony zarzut przedawnienia, nakaz wydać można jedynie wówczas, gdy powód udowodni w pozwie przerwanie lub wstrzymanie biegu przedawnienia dokumentami publicznymi lub uwierzytelnionymi.

Jeżeli nie można wydać nakazu, a pozew nadaje się do zwykłego postępowania w tym samym sądzie, wówczas zastosować należy odpowiednie przepisy kodeksu; w razie przeciwnym należy pozew odrzucić.

Nakaz wydaje sąd w osobie jednego sędziego bez rozprawy i bez wezwania pozwanego, któremu doręcza się pozew wraz z nakazem i odpisami dokumentów. Sąd orzeka nakazem, że pozwany ma w ciągu tygodnia, a gdy chodzi o roszczenie z wekslu lub czeku, w ciągu dni trzech, od doręczenia, zaspokoić roszczenie w całości wraz z kosztami, albo wnieść w tymże terminie zarzuty.

Nakaz od chwili wydania stanowi tytuł zabezpieczenia, a jeżeli był wydany na podstawie wekslu lub czeku staje się nadto natychmiast wykonalnym z upływem terminu udzielonego do zaspokojenia roszczenia. Sąd na wniosek pozwanego może ograniczyć zabezpieczenie według swego uznania, a wrazie wniesienia zarzutów wstrzymać wykonanie nakazu. Nakaz prawomocny ma skutki wyroku prawomocnego.

Pismo, obejmujące zarzuty, należy wnieść do sądu, który wydał nakaz. Pismo powinno zawierać wszystkie te zarzuty, które w postępowaniu przed sądem okręgowym należy pod przepisany rygor zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Fakty i dowody mogą być przytaczane aż do zamknięcia rozprawy, jak w zwykłym postępowaniu.

Przewodniczący zarządzi doręczenie pisma powodowi z jednoczesnym wyznaczeniem terminu rozprawy. Pismo spóźnione sąd odrzuci bez rozprawy.

Sąd po przeprowadzeniu rozprawy orzeknie wyrokiem, że nakaz utrzymuje w mocy, albo że go uchyli w całości lub w części i w tym zakresie żądania powoda oddala.

W braku przepisów szczególnych, stosuje się w postępowaniu nakazowym przepisy kodeksu, jednak do pozwu nie można dołączać odpisów zamiast oryginałów, od wydania nakazu nie służą środki odwoławcze z wyjątkiem zażalenia od orzeczenia o kosztach i powództwo wzajemne jest niedopuszczalne.

W razie uwzględnienia zażalenia od odmowy wydania nakazu, sąd drugiej instancji odsyła sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Przepisy o postępowaniu upominawczem stanowią:

Powód w pozwie, którym dochodzi w sądzie grodzkim od swego dłużnika osobistego sumy pieniężnej do wysokości tysiąca złotych, może żądać, aby sąd wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty.

Sąd wydaje nakaz bez rozprawy i bez wezwania pozwanego, któremu doręcza się pozew wraz

(dokończenie obok na str. 7)

Egzekucja z aktu notarialnego.

Na marginesie art. 527 K. P. C.

W artykule „Prawo egzekucyjne” umieszczonym w Nr. 31/32 „Notariatu i Hipoteki” znajdujemy wniosek, że akt notarialny, by mógł uchodzić za tytuł egzekucyjny, musi zawierać między innymi oświadczenie dłużnika, że poddaje się egzekucji.

Moim zdaniem, nadanie aktowi notarialnemu właściwości tytułu wykonawczego nie zależy od woli dłużnika, lecz od woli prawodawcy. Należy rozumieć, że prawodawca w danym wypadku miał na myśli odciążenie sądów od rozpatrywania spraw bezspornych, z drugiej strony przez uproszczenie procedury dał wierzycielom możliwość szybszego windykowania swych należności.

Egzekucja jest konsekwencją prawną niewykonanego zobowiązania, jest to konsekwencja nieubłagana „dura lex” w stosunku do dłużnika i od jego zgody czy sprzeciwu niezależna.

Rzecz polega na zmianie dotychczasowego postępowania sądowego, którego skutkiem jest egzekucja, na uproszczeniu postępowania z tymże skutkiem egzekucyjnym, a tu przecież dłużnik nie miał i nie mógł mieć głosu, głos miał jedynie prawodawca.

Ustęp „akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji” w przepisach nowego prawa egzekucyjnego, uważać należy jako skutek prawny z aktu dłużnego wynikający, nie zaś jako warunek do zastosowania takiej czy innej egzekucji.

z nakazem. Nakazem sąd orzeka, że pozwany ma w ciągu dwóch tygodni od doręczenia zaspokoić roszczenie w całości wraz z kosztami, albo wnieść w tym terminie sprzeciw.

Sprzeciw może być wniesiony w dowolnej formie pod jakąkolwiek nazwą — na piśmie lub ustnie do protokołu sądowego, nawet bez przytoczenia podstaw, faktów i dowodów.

Jeżeli sprzeciw wniesiono we właściwym czasie, nakaz traci moc, nawet gdyby sprzeciw dotyczył tylko części roszczenia, albo był zgłoszony przez kogośkolwiek z pozwanych o to samo roszczenie.

Sąd zarządzi doręczenie sprzeciwu powodowi z jednoczesnym wyznaczeniem terminu rozprawy.

Sąd odmówi wydania nakazu:

1) jeżeli roszczenie nie nadaje się do dochodzenia w drodze postępowania upominawczego lub wogóle procesu cywilnego;

2) jeżeli z samej osnowy pozwu wynika, że roszczenie jest oczywiście bezzasadne;

3) jeżeli zaspokojenie roszczenia zawisłe jest od świadczenia wzajemnego;

4) jeżeli miejsce pobytu pozwanego nie jest znane, albo gdyby doręczenie mu nakazu nie mogło nastąpić w kraju.

Sąd zawiadamia powoda o odmowie wydania nakazu. Od odmowy niema zażalenia; natomiast powód może w ciągu miesiąca żądać skierowania sprawy do zwykłego postępowania. Powód nie traci prawa wytoczenia ponownego powództwa, jeżeli nie skorzystał z tego terminu.

Nakaz prawomocny ma skutki prawomocnego wyroku.

(d. c. n.)

Wobec powyższego umieszczanie w aktach tego rodzaju wzmianki jest, moim zdaniem, conajmniej zbędne.

Turek, w grudniu 1932 r.

S. Izert.

(n). Ze zdaniem powyższym trudno się zgodzić z następujących względów:

Art. 527 K. P. C. (=art. 20 pr. egz.) stanowi, że tytułem egzekucyjnym jest akt notarialny, „w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje...” i t. d.

Otóż wykładnia gramatyczna prowadzi do niewątpliwego wniosku, że poddanie się przez dłużnika egzekucji z aktu jest jednym z warunków nadania aktowi notarialnemu charakteru tytułu egzekucyjnego.

Istotnie, wyrazy „w którym” oznaczają w tekście art. 527 to samo, co „jeżeli”. Bo też prawodawca ustanowił dwa rodzaje warunków, od których zależnił nadanie aktowi notarialnemu znaczenia prawnego tytułu egzekucyjnego, a mianowicie: warunek formalny, by dłużnik poddał się egzekucji z aktu, i warunki materialne, związane z treścią aktu, które wyszczególnione są w dalszym ciągu cytowanego tekstu („... i który obejmuje...”).

Tylko więc wtedy, gdy wszystkie te warunki, a więc zarówno formalny, jak i materialne, znalazły uwzględnienie w tekście aktu, tylko wtedy akt notarialny jest tytułem egzekucyjnym. Tak wyraźnie stanowi prawodawca.

Ale i wykładnia logiczna bynajmniej nie podważa wniosków, do jakich prowadzi wykładnia gramatyczna. Istotnie, prawodawca chce uprościć dochodzenie bezspornych pretensji, ale nie znaczy to, by prawodawca nie mógł się liczyć z wolą stron, gdy chodzi o stosunki z dziedziny prawa prywatnego.

Dłużnik bowiem z tych czy innych względów może postawić wierzycielowi warunek, by ewent. dochodzenie pretensji z obligu odbywało się w zwykłej drodze procesowej, wierzyciel zaś będzie oczywiście skłonny dążyć do skorzystania z postanowienia art. 527 Kod. Post. Cyw. I jak się porozumieją, tak się stanie. Jeżeli jednak porozumieją się w sensie ustanowienia ulgowego trybu ewent. dochodzenia pretensji z aktu, to powinni zamieścić o tem w tekście aktu wyraźną klauzulę w kilku słowach, a mianowicie: dłużnik taki i taki oświadcza, że poddaje się egzekucji z aktu. Oczywiście klauzula taka będzie miała sens tylko wtedy, jeżeli materialna strona odpowiada wymogom art. 527 K. P. C.

Tak więc wnioskujemy bezwzględnie, że wzmianka o poddaniu się dłużnika egzekucji z aktu notarialnego, poczynszy od 1 stycznia 1933 r. jest nie tylko „conajmniej zbędna”, ale jest wręcz konieczna, ilekroć akt odpowiada warunkom materialnym, ustanowionym w art. 527 Kod. Post. Cyw., a wierzyciel pragnie zawarować sobie uproszczony tryb dochodzenia pretensji z aktu.

DZIAŁ SKARBOWY.

Wykładnia urzędowa u. o. s. dostosowana do noweli z 18.III. 1932 r.

W № 34 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu ogłoszono w czterech działach, z których pierwszy obejmuje ni mniej ni więcej tylko 70 punktów, zmiany i uzupełnienia do wykładni urzędowej ustawy o opłatach stemplowych dostosowane do obecnie obowiązującego stanu prawnego, a w szczególności do noweli z 18 marca 1932 r.

Zorientowanie się w ogłoszonym tekście absolutnie przerasta możliwości poznawcze człowieka, wobec czego wyrazić należy życzenie, by Ministerstwo Skarbu ogłosiło zmienione wykładnie w jednolitym obowiązującym brzmieniu.

Opłata stemplowa od spółek. Wygaśnięcie ulgowej stawki.

Ustawa z dnia 17 marca 1931 roku (Dz. Ust. Nr. 27, poz. 168) w art. 2 stanowi:

Opłaty, przewidziane w art. 102, 103, 105, 109, i 110 ustawy o opłatach stemplowych, będą pobierane w wysokości 1%, o ile staną się wymagalne w czasie od ogłoszenia niniejszej ustawy do końca 1932

Przepis powyższy będzie stosowany do uchwały o powiększeniu kapitału zakładowego spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej (art. 102, punkt b) tylko w tych przypadkach, w których okres wyznaczony do przyjmowania wpłat na poczet podwyżki kapitału zakładowego, rozpocznie się najpóźniej w dniu 30 czerwca 1933 r. —

A więc z dniem 31 grudnia r. b. ulgowa stawka opłaty stemplowej od spółek wygasa. Według zaczerpniętych przez nas wiadomości w Ministerstwie Skarbu nie prowadzone są żadne prace w kierunku przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z 17 marca 1931 r.

Czy to jest słuszne? Czy szczególnie w obecnej chwili ostrego kryzysu gospodarczego nawrót do stosunkowo wysokiej 2% opłaty od spółek jest uzasadniony?

Sprawą tą, jak sądzimy, powinny zainteresować się koła gospodarcze i wyjednać przedłużenie mocy obowiązującej ustawy z 1931 roku.

O szybkość postępowania w związku z ustawą z 12. III. 1932.

Ministerstwo Skarbu wystosowało do Izb Skarbowych okólnik następującej treści (L. D. V. 45199 i 32):

Do Ministerstwa Skarbu napływają skargi z powodu zbyt powolnego załatwiania przez urzędy i Izby Skarbowe podań w sprawach zwolnień z pod obciążenia hipotecznego podatkiem majątkowym części obszaru gruntów, przesunięć obciążenia i ustępstw pierwszeństwa hipotecznego, — składanych przez rolników w związku z parcelacją gruntów na zasadzie ustawy z dnia 12-go marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 221).

Ponieważ tego rodzaju postępowanie utrudnia a nawet uniemożliwia zainteresowanym rolnikom wykorzystanie dobrodziejstw powołanej ustawy, wydanej celem ratowania zagrożonych warsztatów rolnych, — Ministerstwo Skarbu zarządza, aby wspomniane wyżej podania były przez urzędy i Izby Skarbowe załatwiane możliwie bezzwłocznie.

Kryzys hipoteczny.

Praca p. rej. M. Kurmana.

Dłuższa praca p. rej. Marjana Kurmana p. t. „Kryzys hipoteczny“, drukowana w kilku z rzędu numerach „Gazety Sądowej Warszawskiej“, której ukazanie się w druku sygnalizowaliśmy we właściwym czasie, została ukończona w № 50 rzeczonożego czasopisma.

Ze względu na wagę tematu, jako też i na wysoką pozycję autora, z ostatecznymi wywodami pracy p. rej. Marjana Kurmana, zgodnie z zapowiedzią, zapoznamy czytelników naszych w kolejnym numerze pisma.

Obrona notariusza w postępowaniu dyscyplinarnym.

„Gazeta Sądowa Warszawska“ w ostatnim № 50 notuje:

Sąd Najwyższy, jako sąd dyscyplinarny wyższy, wyjaśnił, że w sprawach dyscyplinarnych sędziów i prokuratorów, a co za tem idzie, i notariuszów, obrony podejmować się mogą także sędziowie i prokuratorzy przeniesieni w stan spoczynku. Nie zmienia postaci rzeczy, jeżeli taki emerytowany sędzia lub prokurator jest obecnie adwokatem.

Notatkę tę, która nie powołuje daty i numeru sprawy, w której wyjaśnienie Sądu Najwyższego zapadło, powtarzamy z obowiązku sprawozdawczego.

Kółko brydżowe. przy Związku P. N. i H.

Straszliwe dwie plagi gnębią obecnie ludzkość: jedna z nich to pochłaniający wszystko i wszystkich kryzys, druga zaś to brydż, gra niewinna, sięgająca wszędzie gdzie więcej niż trzech ludzi wspólnie bityje.

Kryzys — to trucizna, brydż — to antidotum, które choć na godzin parę pozwała nam zapomnieć o ratach, komornikach, sekwestratorach i t. p. szczegółach życia codziennego.

Namiętnością do tej gry zaraziło się i wielu naszych kolegów, którzy z całą powagą i nabożeństwem (czynnikami przy brydżu nieodzownymi) ją kultywują. Powstała więc myśl, by poprzeć te szlachetne wysiłki przez połączenie wszystkich naszych brydżomanów węzłem, ułatwiającym wspólną wymianę myśli, zakładając przy Związku kółko brydżowe.

Sprzyja temu posiadanie miłego i dobrze ogrzanego lokalu klubowego zaopatrzonego w specjalne stoliki i foteliki brydżowe.

Zainteresowani koledzy zechcą kierować zgłoszenia do kol. Al. Falkowskiego, sekretarza Zarządu.

Na pierwszym wspólnym zebraniu organizacyjnym, termin którego niebawem podamy, opracowany zostanie w zarysach statut kółka i ustalone zostaną wieczory brydżowe.

Dla kolegów, pragnących kształcić się w tej sztuce, mamy zapewnione wykłady doświadczonych brydżystów.

Al. Falk.

KSIAŻKI I CZASOPISMA.

Prawo o zapobieganiu upadłości. I. Odroczenie wyplat. II. Układ zapobiegawczy. Komentarz w opracowaniu Henryka W. Kona, adwokata, redaktora „Przeglądu Prawa Handlowego“, Warszawa, 1933. Wydawnictwo. „Biblioteka Prawnicza“. — Jest niewątpliwą zasługą ruchliwego wydawnictwa „Biblioteka Prawnicza“, że wydała wyczerpujący komentarz do tak, niestety, często obecnie stosowanego prawa o zapobieganiu upadłości pióra wytrawnego znawcy prawa handlowego adwokata Henryka W. Kona. Brak takiego komentarza dawał się odczuć bardzo dotkliwie, gdyż istniejący komentarz adw. J. St. Konica obejmuje tylko odroczenie wyplat, i nie traktuje zupełnie o układzie zapobiegawczym, ponadto zaś jest to wydanie z 1928 r., gdy praktyka nie wysunęła jeszcze całego szeregu kwestji, które rozważa obecnie adw. Henryk W. Kon. To też niezawodnie nowa ta praca wybitnego komentatora odda praktyce prawniczej duże usługi. Szata zewnętrzna, jak we wszystkich wydawnictwach „Biblioteki Prawniczej“ — wzorowa.

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

Jednolity tekst K. P. C.

W № 112 Dziennika Ustaw, pod poz. 934, ukazało się obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu Kodeksu Postępowania Cywilnego, powstałego z włączenia prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym do K.P.C., z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych przez nowelę z 27 października 1932 r. oraz z nowym podziałem na części, nową numeracją artykułów oraz ze zmianami redakcyjnymi, wywołanymi połączeniem wymienionych tekstów.

Układ ogólny nowego tekstu, obejmującego jako Kodeks Postępowania Cywilnego łącznie 864 artykuły, jest następujący:

Część pierwsza o postępowaniu spornym obejmuje artykuły 1—507, część druga o postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym obejmuje artykuły 508—862. Dwa artykuły końcowe 863 (wykonanie) i 864 (wejście w życie od 1.I.1933) zamykają ostateczny autentyczny tekst K. P. C.

Regulaminy sądowe.

W № 110 Dziennika Ustaw ogłoszono szereg rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości, zawierających regulaminy wewnętrznego urzędowania sądów i prokuratur. W szczególności pod poz. 911 ogłoszono nowy regulamin Sądu Najwyższego.

Równocześnie pod poz. 907 ogłoszono rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, łączące z dniem 1 stycznia 1933 roku dotychczasowe dwie izby cywilne Sądu Najwyższego w jedną.

Prawodawstwo agrarne.

W № 111 Dziennika Ustaw ogłoszono następujące (wymieniamy najważniejsze) rozporządzenia ministerjalne z dziedziny prawodawstwa agrarnego:

pod p o z. 913 — w sprawie skreślenia §§ 1 i 3 rozporządzenia z 16.VIII 1929, dotyczącego wykonania ustawy z 23.III 1929 o uregulowaniu stanu hipotecznego nieruchomości, oddanych w toku parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze Małopolski;

pod p o z. 914 — w sprawie licznych zmian rozporządzenia z 7.XII. 1926 w brzmieniu z 30.X 1928 do ustawy o wykonaniu reformy rolnej;

pod p o z. 916 — w sprawie opłat za nadzór nad parcelacją;

pod p o z. 919 — w sprawie zmian rozporządzenia z 27.VIII. 1928 do ustawy o scalaniu gruntów;

pod p o z. 920 i 921 — w sprawie zmian rozporządzenia z 14.II 1927 do rozporządzeń Prezydenta Rzpltej o zniesieniu służebności na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Ochrona lasów.

Dziennik Ustaw Nr. 111 pod poz. 932 ogłasza obwieszczenie Ministra Reform Rolnych, zawierające tekst jednolity prawa o ochronie lasów, niestanowiących własności Państwa.

Powiatowe urzędy ziemskie.

W Nr. 111 Dziennika Ustaw, poz. 923, ogłoszono rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, ustalające siedziby i właściwość terytorjalną powiatowych urzędów ziemskich.

Ustawa o obywatelstwie.

W Dzienniku Ustaw № 109, poz. 896, ogłoszono rozporządzenie Prezydenta Rzpl., zmieniające głównie w zakresie kompetencyjnym, postanowienia art. 11 i 13 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. Ust. № 7, poz. 44).

*

W ostatniej chwili przed oddaniem numeru na maszynę Dziennik Ustaw Nr. 113 pod poz. 937 ogłosił oddawna spodziewane rozporządzenie wykonawcze do ustawy o finansach komunalnych, które omówimy w następnym numerze.

Na marginesie dziejów notariatu polskiego.

W numerze 23 (31) „Nota-Teki“ został zamieszczony artykuł pod tytułem „Retrospektywny rzut oka na dzieje notariatu“.

W związku z pomienionym artykułem, uprzejmie proszę Szanowną Redakcję o łaskawą gościnę dla następujących moich uwag w kwestji niedokładności, jakie okazały się w tymże artykule.

Mówiąc o notariuszach apostołskich i cesarskich w Rzymie papieskim i średniowiecznych Niemczech, artykuł pomija tę okoliczność, że ci notariusze w epoce piastowskiej Polski odegrali ważną rolę w dziedzinie przyjmowania aktów sądownictwa dobrej woli (notarialnych).

Od najdawniejszych czasów w Polsce funkcjonował notariat apostołsko-papieski, zarówno jak i no-

tarjat cesarsko-niemiecki; notariat sankcjonowany przez autorytet cesarzów niemieckich, zanika w Polsce w szesnastym wieku; apostołski — dopiero w osiemnastym, więcej danych w tej sprawie możnaby znaleźć w mej pracy p. t. „Zarys dziejów notariatu w Polsce“ str.23 i nast.

Artykuł wspomina też o sądach ziemskich, grodzkich, i metrykach jako organach, które w dawnej Polsce przyjmowały zeznania aktów notarialnych (*bonae voluntatis*). Trudno nie dodać, że w dawnej Polsce przyjmowały takie akta jeszcze następujące urzędy i osoby: król, książę dzielnicowy, sądy wiecowe, sądy biskupie, wojewoda, sądy miejskie i magistraty, generalny starosta wielkopolski, sądy komornicze, sądy wiejskie, urząd grodzki (*officium castrensie*), metryka, sądy *ultimae instantiae*, trybunalskie, sejmowe, marszałkowskie, kapturowe, suscepty (przygródki), sądy

ziemiańskie (1792 r.) i sądy konfederacyjne.

Artykuł wzmiankuje, że termin „konstytucje“ (*constitutiones*) datuje się od panowania Zygmunta Augusta; tymczasem już od Zygmunta I był używany ten termin (V. L. I. f. 336 i nast).

Wyrażenie „w metrykach koronnych lub litewskich“ jest niewłaściwe; znane są: jedna metryka (kancelarja) koronna, jedna litewska oraz książęca mazowiecka.

Henryk Drzewiecki.

W ramach krótkiego szkicu, jak sam tytuł wskazuje, nie mogłem oczywiście, wyczerpać całej historii notariatu. Nie mogłem tedy zbytnio rozwodzić się nad przybyłymi z Zachodu notariuszami cesarsko-niemieckimi i apostołsko-papieskimi w Polsce Piastów, gdyż właściwie niewiadomo dokładnie w danym prawie polskim, jaką oni

SPRAWY PERSONALNE.

P. M. Świątkowski

**pisarzem hipotecznym
w Warszawie.**

Obiegające od dłuższego już czasu po gmachu hipoteki stołecznej pogłoski, że stanowisko pisarza hipotecznego ziemskiego w Warszawie obejmie na stałe b. vice-Minister Sprawiedliwości p. Mieczysław Świątkowski ostatecznie się sprawdzają.

P. Mieczysław Świątkowski, który w roku bieżącym mianowany został pisarzem przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Łodzi, z dniem 1 kwietnia 1933 r. przeniesiony zostaje na stanowisko pisarza przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Warszawie.

W ten sposób sprawa obsady stanowiska pisarza hipotecznego ziemskiego w Warszawie, która od szeregu miesięcy była przedmiotem ożywionych domysłów personalnych, została ostatecznie rozwiązana.

Mianowania.

JANOWSKI MARJAN, em. sędzia Sądu Apelacyjnego w Warszawie, mianowany notariuszem przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Łowiczu z dniem 1 kwietnia 1933 r.

ROMANKO-ROMANOWSKI STEFAN, em. sędzia Sądu Apelacyjnego w Lublinie, mianowany pisarzem hipotecznym przy wydz. Hip. Sądu Grodzkiego w Radomiu.

CHODASIEWICZ JÓZEF, em. sędzia okręgowy śledczy Sądu Okręgowego w Warszawie, mianowany pisarzem hipotecznym przy Wydziale Hipotecznym Sądu Grodzkiego w Łodzi z dniem 1 kwietnia 1933 roku.

PERESWIET-SOLTAN PIOTR HIERONIM, em. sędzia grodzki w Białymstoku, mianowany notariuszem przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Piotrkowie z dniem 31 marca 1933 r.

Przeniesienia.

TUŁECKI SZYMON, notariusz przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Kaliszu, przeniesiony na stanowisko notariusza przy Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Łodzi z dniem 1 kwietnia 1933 r.

ORZECHOWSKI BOLESŁAW, notariusz we Włodzimiercu, przeniesiony na stanowisko notariusza w Przasnyszu.

KALINIEWICZ ALEKSANDER, notariusz w Przasnyszu, przeniesiony na stanowisko notariusza w Wilnie.

WĄDOŁOWSKI ALEKSANDER, notariusz w Łomży, przeniesiony na stanowisko notariusza we Włodzimiercu.

DULSKI JÓZEF FRANCISZEK, notariusz przy Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Witnie, przeniesiony na stanowisko notariusza przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Łomży.

WINCZAKIEWICZ EDMUND, notariusz w Wieruszowie, przeniesiony na stanowis-

ko notariusza przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Kaliszu z dniem 1 kwietnia 1933 r.

Delegacje.

SAWICKI ANTONI, sędzia Sądu Okręgowego we Włocławku, delegowany do pełnienia obowiązków pisarza hipotecznego w Kutnie na okres czasu do odwołania.

MOŚCICKI STANISŁAW, podprokurator Sądu Okręgowego w Piotrkowie odwołany z delegacji do pełnienia obowiązków notariusza przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Piotrkowie z dniem 31 marca 1933 r.

*

TYLUŚIŃSKI ZYGMUNT, pisarz hipoteczny przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Jędrzejowie zmarł 18 listopada 1932 r.

*

Dnia 7 grudnia 1932 r. zmarł śmiercią tragiczną Aleksander Rzewuski, członek Oddziału Związku P.N. i H. w Siedlcach.

Ogłoszenia.

Dependent z 30 letnią praktyką, były zastępca notariusza w Petersburgu poszukuje posady na Kresach Wschodnich. Białystok kancelarja notariusza Urbanowicza, Władysław Rysowski.

Zastępca notariusza znający Kodeks Cywilny Polski i X tom, poszukuje posady. Zgłoszenia do „Nota-Teki“ pod „Pracowity“.

rolę u nas odgrywali. Że nie byli notariuszami w ścisłym tego słowa znaczeniu, na podobieństwo tabeljonów starorzemych, to, zdaje się nie ulega wątpliwości. Jeżeli zważymy, że w dobie Piastów czynności prawnomajątkowe dobrej woli zeznawane były przed panującym lub zastępującymi go na wiecach dygnitarzami, to musimy dojść do przekonania, że według wszelkiego prawdopodobieństwa owym notariuszom, jako rzadkim naówczas ludziom biegłym w piśmie (łacinnie), mogła przypaść w udziale jedynie połurzędowa rola pomocnicza pisarzy (notariorum). Późniejszy za Władysława Jagiełły statut w Warcie z r. 1420 postanawia, że gdy dostojnicy zastępują króla na wiecu i przed nimi dziedziectwa się sprzedają lub inne ważne rzeczy robią, których ślad nazawsze powinien pozostać, przeto księga do zapisywania takich rzeczy, na

walnych wiecach służąca, ma być chowana pod trzema kluczami, z których jeden będzie u sędziego, drugi u podsędka i trzeci u pisarza ziemskiego (notarii terrestis). Z czasem prawo nadawania czynnościom dobrej woli sankcji wiary publicznej przeszło na sądy ziemskie i grodzkie oraz metryki, gdy chodziło o przeniesienie własności dóbr ziemskich w czynnościach między żyjącymi.

Co się tyczy przyjmowania w dawnej Polsce czynności dobrej woli (oczywiście, nie aktów notarialnych, jako wcale tam nie znanych) jeszcze przez różne inne, prócz sądów ziemskich, grodzkich oraz metryk, urzędy i sądy, nawiasem powiedziawszy, niezawsze stojące na wysokości zadania, to dobrze jest coś i o tem wiedzieć. Ale czy to ma jednak tak wiele wspólnego z historją samego notariatu, jako takiego, skoro wiemy, że protoplastą współczesnego notariusza pol-

skiego (rejenta) jest nie kto inny, jak rejent z dawnych sądów ziemskich, grodzkich i z metryk. W tem miejscu należy sprostować, że w samej rzeczy w dawnej Polsce za Stanisława Augusta były tylko dwie metryki: koronna i litewska.

Wreszcie, jeżeli chodzi wyłącznie o termin „constitutio“ w dawnym prawie polskim, to, istotnie, datuje się on od r. 1510, atoli pierwsze prawo w języku polskim wydane zostało za panowania Zygmunta Augusta; był to przywilej na sejmie w Piotrkowie w r. 1550. Nie mniej jednak utrwalilo się u nas odróżnianie praw w języku łacińskim od praw w języku polskim wydanych — w ten sposób, że pierwsze w tomie I Volum. Legum zawarte, nazywano statutami, a zaś drugie — konstytucjami (Gloger. Księga rzeczy polskich, Kraków, r. 1896).

Karol Werkowski.

NOTA^{R J A T} ^{H I P O}TEKA

CZASOPISMO POŚWIĘCONE SPRAWOM USTROJOWYM I ZAWÓDOWYM NOTARJATU I HIPOTEKI.

Wychodzi 3 razy w miesiącu: 5-go, 15-go i 25-go każdego miesiąca.

Redakcja i Administracja: Warszawa, Miodowa 10.

Prenumerata: rocznie — 30 zł., kwartalnie — 8 zł., miesięcznie — 3 zł.

Kierownik pisma: WIKTOR NATANSON.

Komitet Redakcyjny: EUGENJUSZ ANCUTA, ALEKSANDER FALKOWSKI, ALEKSANDER JANCZEWSKI, ALOIZY PIOTROWSKI, JÓZEF PIECZYŃSKI, EMIL PREISS, JÓZEF SZONERT, KAROL WERKOWSKI, HENRYK WŁOSKOWICZ, RYSZARD WOLSKI HENRYK WRÓBEL.

Wydawca: ZWIĄZEK PRACOWNIKÓW NOTARJATU I HIPOTEKI.

W ROKU 1931/1932

w „Nota-Tece“ drukowali prace i artykuły następujący autorzy:

E. Ancuta, J. Bil, T. Budzynowski, J. Bylica, I. Cholewicki, W. Chomenko, H. Dąbrowski, A. Dąbrowski, B. Dąków, A. Falkowski, S. Gintel, R. Giżowski, J. Glass, M. Glogier, K. Krygowski, E. Kaczmarski, W. Kurpiszówna, J. Łada, Al. Mardkowicz, W. Modrzewski, W. Natanson, A. Niemirowicz-Szczytt, A. Neyman, Z. K. Nowicki, W. D. Paszkowski, S. Peszyński, J. Pieczyński, E. Pietrasiewicz, W. Radajewski, E. Preiss, B. Rakowiecki, A. Rosenkranz, M. Rzepecki, E. Szablowski, J. Szonert, Z. Sułek, B. Ślaski, S. Warchałowski, W. Wąsowski, A. Wesołowski, K. Werkowski, R. Wolski, H. Żernicki i inni.

Nadto „Nota-Teka“ ogłosiła w formie rozmów oświadczenia programowe pp. Prezesów: *Z. Hübnera, S. Steina, S. Wilczka i K. Sokola.*

„Nota-Teka“ jest pismem wszechdzielnicowym, szczególnie przeto pilnie śledzi za biegiem prac Komisji Kodyfikacyjnej, zmierzających ku zjednoczeniu prawnemu całego notariatu polskiego.

„Nota-Teka“ prowadzi następujące stałe działy:

Orzecznictwo sądowe, Ustawy i rozporządzenia, Dział skarbowy, Poradnik, Informator pracownika, Sprawy personalne, Książki i czasopisma i inne.

Na odwrotnej stronie zamieszczamy szczegółowy skorowidz do I rocznika pisma, obejmującego okres 1931/32 roku.

SKOROWIDZ

do rocznika 1931/1932.

(Objaśnienie: Cyfry oznaczają stronicę pisma w numeracji ciągłej).

SPRAWY ZAWODOWE.

UJĘCIE OGÓLNE.

<i>Zygmunt Hübner.</i> Aktualne zagadnienia notariatu (rozmowa).	33
<i>Stanisław Stein.</i> Notariat na przełomie (rozmowa).	67
<i>Stanisław Wilczek.</i> W walce o przyszłość notariatu (rozmowa).	98

ZYCIE ORGANIZACYJNE.

<i>St. Z.</i> Tylko przez związek!	23
<i>H. Żernicki.</i> O potrzebie zwołania walnego zjazdu	24
<i>A. S.</i> Kasa pożyczkowo-oszczędnościowa	40
<i>H. Ż.</i> Oddział Dąbrowiecki Związku P. N. i H.	204
<i>W. N.</i> Wobec walnego Zgromadzenia Związku. O silną organizację	217
Walne Zgromadzenie Związku P. N. i H.	236
<i>H. Ż.</i> O silną organizację	251
Z Oddziału Warszawskiego Zrzeszenia N. i P. H.	270
Z Zarządu Głównego Związku P. N. i H.	270
<i>Z. P.</i> Notariat i pracownicy notarialni na Ziemiach Zachodnich Rzeczypospolitej	271
Walne Zgromadzenie Zrzeszenia N. i P. H.	304
<i>W. N.</i> Wobec Walnego Zgromadzenia Zrzeszenia. Zadania główne	313
<i>Ż. Z.</i> Oddziału Dąbrowieckiego Związku P. N. i H.	316
<i>D.</i> Fundusz Wdów i Sierot przy Izbie Not. we Lwowie.	337
Walne Zebranie Zrzeszenia N. i P. H.	337
Biblioteczka Pracowników Notariatu i Hipoteki.	350
<i>W. N.</i> O jednolity front.	417
Stała Delegacja Notariatu i Hipoteki.	429
<i>Ż. Z.</i> Oddziału Związku P. N. i H. w Sosnowcu.	454
Nowy skład Izby Notarialnej we Lwowie.	474
<i>J. Bylica.</i> W trosce o przyszłość. O organizację ubezpieczenia notarialnego.	492
<i>Al. Falkowski.</i> Ze Związku P. N. i H. Prace nad nowym statutem.	576
Z projektu statutu Związku P. N. i H.	588
<i>J. Zg. L. O. P. P.</i> 630 <i>A. G.</i> W trosce o przyszłość. Kurs korespondencyjny przy Związku P. N. i H.	669

ETYKA ZAWODOWA.

<i>M. B.</i> Etyka zawodowa a walka o byt.	24
<i>W. N.</i> Zagadnienie nadzoru nad sądami korporacyjnymi.	315
<i>W. N.</i> Pod znakiem etyki zawodowej.	353
Z zarysu regulaminu etycznego <i>M. Kurmana.</i>	354, 370, 458
<i>W. N.</i> Kodeks etyczny. I Za czy przeciw.	457
<i>W. N.</i> Kodeks etyczny. II Metoda działania.	473

NOTARIAT W OPINII SPOŁECZNEJ.

Przez... osłupienie.	111
<i>Dr. Stefan Breyer.</i> Przeciwno szkodliwej psychozie. Kilka słów gorzkiej prawdy. (Wyciąg z „Przeglądu Notarialnego”).	253
<i>B. D.</i> Ze stosunków małopolskich. Nawet sądownictwo!... Sądownictwo a notariat. Znamienny reskrypt Prezesa Sądu Apelacyjnego we Lwowie.	272
<i>W. N.</i> Siewcy zamętu.	301
<i>w. n.</i> O propagandę notarialną. W odpowiedzi siewcom zamętu.	537
	571

POŁOŻENIE MATERJALNE.

Notariat wobec przesilenia.	3
<i>w. n.</i> Legenda w świetle cyfr. Nieco ze statystyki dochodów notariatu.	84
<i>W. N.</i> Odwrócone zagadnienie. W odpowiedzi p. Z. Z. na uwagi w „Głosie Sądownictwa”.	130

<i>W. N.</i> W ogniu kryzysu.	491
<i>B. B-icz.</i> Notariat pod... młotkiem! „Aktualne” kwestie życiowe i prawne.	493
<i>Kazimierz Krygowski.</i> „Ciężar” taksy w notariacie Ziemi Zachodnich.	544
<i>T. B.</i> Kartka z rzeczywistości rzeczywistej. Krytyczne położenie notariatu w Małopolsce.	557

SPRAWY PODATKOWE.

<i>W. N.</i> Wobec projektów podatkowych.	17
<i>W. N.</i> Dość milczenia.	65
Dodatek kryzysowy do podatku dochodowego.	70
Podatek specjalny od rejentów i pisarzy hipotecznych.	71
<i>Stanisław Warchałowski.</i> Podatek czy wywłaszczenie.	118
Podatek nadzwyczajny w brzmieniu uchwalonym przez Sejm.	119
Ustawa o podatku nadzwyczajnym ze znamieną rezolucją Senatu.	135
<i>W. Lege excepti.</i>	165
<i>E. Pietrasiewicz.</i> Refleksje podatkowe... W obronie małych kancelarii.	185
<i>w. n.</i> Próba wykładni art. 10 i 11 ustawy o podatku nadzwyczajnym.	186
Sprawa wsteczności.	187
Rozporządzenie wykonawcze o podatku nadzwyczajnym.	240
<i>w. n.</i> Podatek nadzwyczajny w zastosowaniu praktycznym.	228
<i>W. M.</i> Widmo katastrofy. Głos o ucisku podatkowym.	492

WYNAGRODZENIE ZA POBÓR PODATKU OD PROTESTÓW.

Wynagrodzenie notariusza za pobór podatku komunalnego od zaprotestowanych weksli. Doniosłe orzeczenie Sądu Najwyższego.	182
Podatek komunalny od aktów i protestów a wynagrodzenie notariusza za pobór tego podatku. Wyciąg z artykułu <i>J. Łady.</i>	205
<i>Władysław Modrzewski.</i> Wnioski praktyczne z wyroku Sądu Najwyższego w sprawie wynagrodzenia notariusza za pobór podatku komunalnego od protestów.	207
Sprawa potrącania 10% za protesty	240
<i>Władysław Modrzewski.</i> O wnioski praktyczne z wyroku Sądu Najwyższego w sprawie pobierania 10% wynagrodzenia za pobór podatku komunalnego od protestów wekslowych.	286
<i>Wilhelm Tarnecki.</i> Prawo z 1870 roku obowiązuje na Ziemiach Wehodnich?	376
Oplaty komunalne. Sytuacja niezmienną	398
<i>Jerzy Bylica.</i> Prawo z 1870 roku na Ziemiach Wschodnich	408
<i>Z...</i> z. Krytyczna ocena wyroku S. N. w sprawie 10% wynagrodzenia za pobór dodatku komunalnego od protestów. (Wyciąg z „Orzecznictwa Sądów Polskich”).	411
<i>J. Ł.</i> Jeszcze o wynagrodzeniu za pobór podatku komunalnego od protestów. Krytyka komentarza p. Z. z.	423

„RUGI“ W MAŁOPOLSCE.

<i>Z. P.</i> Rejenci na... przeglądzie lekarskim. Wrzenie w świecie notarialnym Wschodniej Małopolski.	512
<i>Kazimierz Sokol.</i> Aktualne zagadnienia notariatu małopolskiego (rozmowa).	541
<i>w. n.</i> W lwowskim... kotle notarialnym.	542
W lwowskim... kotle. Ustąpienie 9 rejentów uznanych za niezdolnych.	556
Głos protestu i goryczy. „Przegląd Notarialny” o „rugach”.	579
<i>Z. P.</i> O prawo do życia i pracy. Jeszcze na marginesie art. 169 austrijskiej ustawy notarialnej.	592

SPRAWY PRACOWNICZE.

Informator pracownika	245, 262, 278, 349, 356, 381, 613
<i>k. w.</i> Zastępstwo notariusza	23
<i>w. n.</i> Wobec groźnej zapowiedzi	35
<i>w. n.</i> Nieodparta konieczność i dobra wola	69
O pokój w pracy	83
Zwinięcie rejentury a prawa pracowników	106
Na odcinku spraw pracowniczych. Walne zgromadzenie Związku P. N. i H. Odezwa Zrzeszenia N.	107
<i>Zredukowany.</i> Smutna rzeczywistość. Głos zredukowanego pracownika	120
Kandydat — zastępca w Małopolsce nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia	120
<i>k. w.</i> Art. 39 ustawy notarialnej w teorii i praktyce	121
Położenie pracowników w razie zawieszenia notariusza	262
Kwestja przerzucania podatku nadzwyczajnego	262
Znaczenie prawne zrzeczenia się odszkodowania	262
Urlop w okresie wypowiedzenia	278
Czas pracy w kancelariach notarialnych	349
Ubezpieczenie od wypadków w notariacie	366
Umowa o pracę w projekcie Komisji Kodyfikacyjnej	381
Szukanie nowej posady w okresie wypowiedzenia	613
Nieważność milczącej akceptacji wadliwego wypowiedzenia	613
O system wynagradzania referentów kancelarii notarialnych	555

ART. 132 PROJEKTU USTAWY NOTARJALNEJ.

<i>Wanda Kurpiszówna.</i> Art. 21-24 i 132 projektu ustawy notarialnej	104
<i>H Schindler.</i> Trzydniowe zastępstwo. Głos pracownika z Małopolski	133
Zastępstwo notariusza. W obronie pracowników notariatu Ziemi Zachodnich	133
Jeszcze o zastępstwie na obszarze Ziemi Zachodnich	202
<i>W. N.</i> Czy zagrożona powaga? Na marginesie głosu krytycznego dr. St. Br. w „Przeglądzie Notarialnym”	233
<i>H. Ż.</i> W sprawie zawarowania praw nabytych przez obecnych zastępców notariuszów na obszarze b. Kongresówki i Ziemi Wschodnich	284
<i>Włodz. Dąbr.</i> W obronie naszych praw	284
<i>w. n.</i> W przededniu dyskusji nad art. 132 przepisów przechodnich projektu ustawy notarialnej	505
Przed 15 laty. Dokument, świadczący o ciągłości myśli	507
Stanowisko Zjazdu Delegatów Związku Pracowników N. i H.	508
<i>W. N.</i> Tworzyć, nie burzyć	553
<i>H. Ż. — Z. S. — A. O.</i> Głosy zastępców w sprawie art. 132 projektu ustawy notarialnej	575
<i>Ż.</i> Z Oddziału Sosnowieckiego Związku P. N. i H. Protest przeciwko art. 132 projektu ustawy notarialnej	618
Ze Związku P. A. i N. w Zachodniej Polsce. Uchwała Walnego Zjazdu w sprawach ustrojowych	618
W obronie prawa do pracy! Oświadczenie Zarządu Głównego Związku P. A. i N. w Poznaniu	637

PRAKTYKA.

Karol Werkowski. Praktyka notarialna. 25, 41, 57, 75, 91, 122, 138, 155, 170, 212, 243, 258, 275, 292, 305, 323, 343, 364, 377, 397, 413, 427, 450, 468, 485, 486, 517, 532, 546, 564, 580, 595, 626, 644, 659.

PRAKTYKA HIPOTECZNA.

<i>e. s.</i> Wadliwa praktyka. Zawieszające decyzje hipoteczne <i>WR-ko.-k.w.</i> Poświadczenie tożsamości do pełnomocnictwa hipotecznego	90
<i>E. P-icz. e. p.</i> Hipoteka sądowa w razie wspólności majątkowej	141
<i>M. Pytlewski. M. Balicki. Karol Werkowski.</i> Uprawnienia wierzyciela z art. 1166 K. C. przy pierwiastkowej regulacji hipotecznej	173
<i>E. Pietrasiewicz—K. Werkowski.</i> Hipoteka sądowa w razie wspólności majątkowej	307
Z praktyki hipotecznej. Wykreślenie ostrzeżeń o ogłoszeniu upadłości. (Wyciąg z „Gazety Sądowej Warszawskiej”). Wywód <i>S. Szer.</i>	394
	396

<i>A. N.-A. Wesółowski.</i> Hipoteka drobnej własności. O przymus ujawnienia aktów hipotecznych. Teoria i praktyka. Głos z Kresów Wschodnich	407
<i>Karol Werkowski.</i> Cesja wierzytelności. Przepisywanie kaucji hipotecznej. W odpowiedzi na uwagi p. Br. Rakowieckiego	425
<i>Bronisław Rakowiecki. Karol Werkowski.</i> Jeszcze w kwestji pierwiastkowej regulacji hipoteki na żądanie wierzyciela	441
<i>X. Y.</i> Instrukcja hipoteczna dla wydziałów powiatowych na Ziemiach Wschodnich	482
<i>K. Werk.</i> Wypadek z praktyki hipotecznej. W odpowiedzi p. Z. S. w Suwałkach	583
<i>M. Balicki—K. Werkowski.</i> Pierwiastkowa regulacja nieruchomości nabytej przez przedawnienie	657

SPRAWY AGRARNE.

<i>St. Chmielewski—Z. S.</i> Parcelacja gruntów włościańskich	43
<i>R. Ostaszewski.</i> Zakaz rozdrabniania gruntów włościańskich	55
<i>H. Żernicki.</i> Dzielenie osad włościańskich w okręgach przemysłowych	56
<i>W. D.</i> W zamęcie prawodawstwa agrarno-włościańskiego	89
<i>Z. K. N.</i> Przepisy z 1891 r. a ustawa z 1931 r.	89
<i>St. Chm.-k. w.</i> Zakaz aljencji w zastosowaniu praktycznym. <i>Antoni Neyman. — z. k. n.</i> Zbycie części niepodzielnej w świetle przepisów z 1891 roku	140
<i>J. Bylica.</i> Zbycie gospodarstw rolnych a zezwolenie władz ziemskich. Nieuzasadniona praktyka na Ziemiach Wschodnich	276
	562

ROZWIĄZANIE DAROWIZNY.

<i>B. Hanussowski — A. Plebanek — J. Sadowski — Józef Szonert.</i> Rozwiązanie darowizny przez akt późniejszy za wzajemną zgodą obdarowanego i darczyńcy	339
<i>Bronisław Rakowiecki — Józef Szonert — S. Jot.</i> Jeszcze w sprawie rozwiązania darowizny	461

PROTOKÓŁ WALNEGO ZGROMADZENIA SP. AKC.

<i>Edmund Szabłowski.</i> Protokół Walnego Zgromadzenia Spółki Akcyjnej	302
<i>K. W.</i> Dalszy przyczynek do art. 73 prawa akcyjnego	325
<i>Edmund Szabłowski.</i> Protokół Walnego Zgromadzenia Spółki Akcyjnej. II. Kwestja prawomocności zgromadzenia	341
<i>Józef Bil.</i> Forma protokołu Walnego Zgromadzenia Spółki Akcyjnej	363
<i>Edmund Szabłowski.</i> Jeszcze o formie protokołu Walnego Zgromadzenia Spółki Akcyjnej	376
<i>E. Szabłowski.</i> Wzory protokołów Walnego Zgromadzenia sp. akc.	444

SPRAWY RÓŻNE.

<i>Z. S.—k. w.</i> Poświadczenie podpisu na dokumencie prywatnym	140
<i>B. T.—i. ch.</i> Podpis płatnika w repertorium notariusza <i>Adam Niemirowicz-Szczytt.</i> Poświadczenie odpisu pełnomocnictwa. Pokwitowanie z odbioru protestu	173
<i>W. W.</i> Skutki zawilej redakcji ustaw. O ciężarach darowizn	425
<i>E. Pietrasiewicz.</i> Zajęcie funduszków komunalnych znajdujących się u notariusza. Czy należy areszt taki przyjmować	455
<i>W. W.</i> Błędne instrukcje komorników sądowych	460
<i>i. w.</i> Płatność wekslu w walucie zagranicznej	487
<i>W. W.</i> O art. 1111 U. P. C. Kilka słów odpowiedzi	535
	536

Z PRAKTYKI MAŁOPOLSKIEJ.

<i>B. D.</i> Niektóre zagadnienia z praktyki małopolskiej	261
<i>B. D.</i> Z praktyki małopolskiej. Zakaz z § 879. 3 u. c.	445
<i>i. w.</i> Z praktyki małopolskiej. Przyznanie spadku przy substytucji powierniczej	465
<i>Roman Giżowski.</i> Z praktyki małopolskiej. Pozbycie praw spadkowych po zaginionych	513
<i>Michał Rzepecki.</i> Postępowanie notarialne i hipoteczne w Małopolsce (Szkic informacyjny)	522

DZIAŁ SKARBOWY.

44, 62, 78, 93, 108, 124, 159, 175, 190, 246, 277, 309, 399, 456, 520
550, 614, 615, 630, 646, 672.

NOWELA Z 18.III.1932 DO U. O. S.

Projekt nowelizacji ustawy o opłatach stemplowych.	219
Nowela o opłatach stemplowych w brzmieniu uchwalonem przez Sejm	237
Ryszard Wolski. Nowela o opłatach stemplowych. Próba charakterystyki ogólnej ze stanowiska praktyki notarialnej	281
Nowela o opłatach stemplowych. Komunikat Ministerstwa Skarbu.	344
Nowela do ustawy o opłatach stemplowych. Surowa ocena w „Przeglądzie Notarialnym“	345
Ryszard Wolski. Przepisy wykonawcze do u. o. s.	653

SZACUNEK PRAWNY.

E. Kaczmarcki. Szacunek prawny	44
Al. F. Odmienne oświetlenie sprawy szacunku prawnego	62
R. W. Jeszcze w sprawie szacunku prawnego	93

USTAWA STEMPOWA W PRAKTYCE.

Z. S.—k. w. Opłata od protokołu niedoszłej licytacji	62
A. S. Ulgi z art. 54 u. o. s.	78
W. D. Ustawa stempowa w praktyce małopolskiej	124
Adam Plebanek. Opłata stempowa od wezwań o kilku oświadczeniach	293
Al. Mardkiewicz. — i. ich. Na marginesie ustawy stempowej. Cesja. Pełnomocnictwo	309
Juljan Łada. O opłacie stempowej od wezwań i zaświadczeń o ich dokonaniu	325
Achilles Rosenkranz. Na marginesie ustawy stempowej I. Kryterja podstawowe, II. Cesja.—Pełnomocnictwo	359
Tadeusz Dorożala. Wymiar opłaty stempowej przy ustanowieniu długu gruntowego na Ziemiach Zachodnich	367
Al. Mardkiewicz. Jeszcze o opłacie stempowej od cesji i pełnomocnictwa, Kilka słów repliki w odpowiedzi na wywody p. Achillesa Rosenkranza	390
Bronisław Rakowiecki. Na marginesie polemiki o kryterja podstawowe i niektóre postanowienia ustawy stempowej (replika K. Werkowskiego 441).	404
Eugenjusz Ancuta. Opłata od przyrzeczenia sprzedaży na Ziemiach Wschodnich	513
Bronisław Rakowiecki. W kwestji opłaty stempowej od wezwań notarialnych	561
Stanisław Gintel. Luki w ustawie stempowej. Uwagi do dyskusji ze stanowiska spraw Towarzystw Kredytowych	614
J. Łada. Jeszcze w sprawie opłat od wezwań notarialnych w. n. Opłata od kaucji na zabezpieczenie kredytu wekslowego	619
Maciej Glogier, A. Mardkiewicz. Opłata od kaucji wekslowej. Dyskusja na tle wyroku N. T. A.	623
W. D. Paszkowski. Wyrok N. T. A. w sprawie opłat stemplowych od kaucji wekslowych	639

WYKŁADNIA URZĘDOWA USTAWY STEMPOWEJ.

Art. 122—62. Art. 59, ust. 3—78. Art. 88—94. Art. 52, p. 1—94. Art. 52—134. Art. 132—159. Art. 120—190. Art. 58, ust. 3 246. Art. 52, 58,—131—132—277. Art. 88—399. Art. 58, ust. 4—550. Art. 58—630. Art. 58—646.

ORZECZNICTWO N.T.A. W SPRAWACH STEMPOWYCH.

Art. 58, u. o. s.—108. Art. 2—175. Art. 16 u. o. s.—190. Art. 134, ust. 1,3, u.o.s.—246. Art. 52 u.o.s.—456. Art. 135 u.o.s.—520 Art. 52—550. Art. 82, ust. 1—615.

OPLATY PROTESTOWE.

J. I. cz.-i. ch. Opłata od pokwitowań odbioru protestów od notariusza	141
B. N.-k. w. Z dziedziny opłat protestowych. Podatek komunalny od zaprotestowanych weksli	621
J. I-wicz.-k. w. Opłata od pokwitowania z odbioru zaprotestowanych weksli	622

OPODATKOWANIE SPADKÓW I DAROWIZN.

Stanisław Warchałowski. Opodatkowanie spadków i darowizn ze stanowiska praktyki notarialnej	103
---	-----

NOWELA Z 17.III.1932 O OPLATACH KOMUNALNYCH.

Al. F. Dodatki komunalne od aktów notarialnych	285
w. n. Spór o opłaty komunalne. Rozbieżność w wykładni punktu VII art. 1 noweli z dnia 17 marca 1932 r.	299
w. n. Na froncie polemiki o wykładnię art. 15 ustawy o finansach komunalnych	319
J. Glass. Dokoła punktu VII noweli marcowej. Jeszcze w sprawie opłat komunalnych	335
B. D. Chaos w Małopolsce na tle pobierania opłat komunalnych	358
K. W.-ski. W sprawie punktu VII. Wyrażna litera prawa	358

OPLATY HIPOTECZNE.

W. D. Paszkowski. — J. Glass. Niekwestyjna kwestja. Opłata hipoteczna od treści na wpis zabezpieczający przyznana pożyczkę Towarzystwa Kredytowego	339
Bronisław Rakowiecki—Karol Werkowski—Achilles Rosenkranz. Wykładnia art. 37 przep. tymcz. o kosztach sądowych przy aktach wypłaty pożyczek Towarzystw Kredytowych.	374

PROJEKT USTAWY NOTARJALNEJ.

Z projektu p. Glassa	6, 20, 36
w. n. Koleje i losy ustawy notarialnej	5
W. N. O powołanie notariusza. Kilka uwag na tle krytyki art. 58 i 59 projektu ustawy notarialnej	37
Z komisji kodyfikacyjnej. Dalsze losy ustawy notarialnej	46
W. N. Jeszcze o powołaniu. Dalszy przyczynek do polemiki w związku z art. 58 i 59 projektu ustawy notarialnej	86
w. n. Na marginesie istotnych zagadnień przyszłego ustroju notariatu polskiego	99
Dalszy bieg prac nad ustawą notarialną	105
Dyskusja nad ustawą notarialną. Stanowisko notariusza	132
W. N. Punkt wyjścia - art. 1	145
Materiały do art. 1	149
W. N. Obraz zmian. I. Ustrój notariatu	177
W. N. Obraz zmian. II. Postępowanie notarialne	193
Władysław Wąsowski. Urzędnik czy mąż zaufania? Próba kompromisu	201
Prace Komisji Kodyfikacyjnej. Ustawa notarialna w ocze-kiwaniu na termin	268
. N. Przesadna ocena. Na marginesie skreślenia art. 67 i 69 projektu ustawy notarialnej (wyjaśnienie 363)	329
Wznowienie prac podkomisji notarialnej	334
Władysław Modrzewski. Wezwania rejentalne. Wobec art. 101 projektu	357
W. N. Obraz zmian. III. Postępowanie notarialne	385
„Głos sądownictwa“ o ustawie notarialnej	389
Apel do Komisji Kodyfikacyjnej	401
W. N. Art. 67 projektu ustawy notarialnej. Kilka słów repliki na wywody „Przeglądu Notarialnego“	419
W. N. W sprawie przymusu notarialnego. Jeszcze w odpowiedzi na wywody „Przeglądu Notarialnego“	434
Władysław Modrzewski. W sprawie art. 67 projektu ustawy notarialnej	459
Z. P. Wobec art. 25, p. 4 proj. ustawy notarialnej. O prawo do życia i pracy aż do... śmierci	556
A. N. Stwierdzanie tożsamości. Na marginesie art. 70—74 projektu ustawy notarialnej	577
Dalsze koleje i losy projektu ustawy notarialnej	617
Ustawa Notarialna w Komisji Kodyfikacyjnej. Prace Komitetu Redakcyjnego	633

SPRAWOZDANIA Z PODKOMISJI NOTARJALNEJ KOMISJI KODYFIKACYJNEJ.

Sumaryczne: Art. 1—39—115, art. 39—82—161, art. 83—124—371, przepisy przechodnie—539.
Szczegółowe: Art. 1—148. Zasady ogólne—164. Art. 1—8—179. Art. 9—32—195. Art. 33—38—226. Art. 39—42—332. Art. 43—51—355. Art. 52—57—387. Art. 58—62—402. Art. 63— 67—421. Art. 68—82—435. Art. 83—91—475. Art. 92—95— 495. Art. 96—105—509. Art. 106—111—527. Art. 112—116— 559. Art. 117—124—573. Przepisy przechodnie—634, 654, 667.

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

12, 231, 248, 279, 295, 310, 326, 351, 367, 383, 415, 432, 469, 488 500, 515, 534, 561, 582, 604, 631, 646, 663, 673.	
<i>E. P.</i> Projekty nowych ustaw agrarnych. Ujawnianie hipoteczne zezwoleń na parcelację. Ułatwienie spłaty uciążliwych zobowiązań	77
Ustawa o ujawnianiu hipotecznym zezwoleń na parcelację gruntów	187
Oplaty hipoteczne i koszty sądowe (Dz. Ust. № 27 poz. 250, 251, 252, z 1932 r.)	285
Ustawa o ujawnianiu hipotecznym zezwoleń na parcelację (wyciąg z wywodu M. Kurmana w „Gazecie Sądowej Warszawskiej“).	290
<i>x. y.</i> Instrukcja hipoteczna dla Z. W.	482
<i>x. y.</i> Odroczenie wypłat w rolnictwie	503
<i>w. n.</i> Nowe przepisy o kosztach sądowych. Oplata od klauzuli wykonalności	603

PRAWO SĄDOWE.

<i>Wiktor Natanson.</i> Polski Kodeks Karny i prawo o wykroczeniach	466, 483, 498, 515
<i>w. n.</i> Druga nowelizacja Kodeksu Postępowania Karnego	500
<i>w. n.</i> Trzecia nowelizacja prawa o ustroju sądownictwa	502
<i>w. n.</i> Ustrój adwokatury. Jednolite dla całego Państwa prawo	571
<i>w. n.</i> Kodeks Postępowania Cywilnego	599, 628, 662, 670

PRAWO EGZEKUCYJNE.

Projekt prawa egzekucyjnego ze stanowiska notarialno-hipotecznego	153
Prawo egzekucyjne w Komisji Kodyfikacyjnej	373
Akt notarialny jako tytuł egzekucyjny. Z obrad Komisji Kodyfikacyjnej	440
O egzekucję z aktu. Akt notarialny, jako tytuł egzekucyjny	571
<i>w. n.</i> Prawo egzekucyjne	602
<i>Stanisław Peszyski.</i> Postępowanie egzekucyjne przeciwko związkom komunalnym	642
<i>S. Izert - w. n.</i> Egzekucja z aktu notarialnego	671

ORZECZNICTWO SĄDOWE.

PRZEGLĄD BIEŻĄCY.

Nieważność aktu notarialnego, sporządzonego poza okręgiem właściwości terytorjalnej notariusza	11
Skutki prawne ostrzeżenia o toczącym się sporze	27
Wykładnia art. 21 ustawy notarialnej w świetle orzeczenia Połączonych Izb Cywilnych Sądu Najwyższego	51
Art. 57 Ustawy Hipotecznej	59
Odpowiedzialność notariusza za depozyt	92
Przeniesienie księgi hipotecznej wydzielonej części nieruchomości	123
Ciężar dowodu wygaśnięcia zobowiązań, zabezpieczonych kaucją hipoteczną	169
Odpowiedzialność osobista nabywcy nieruchomości za odsetki długu hipotecznego	169
Odpowiedzialność za depozyt	170
Regulacja pierwiastkowa nieruchomości posiadanej na prawie zabudowy	242
Przeniesienie księgi hipotecznej wydzielonej nieruchomości włościńskiej	242
Zasada jawności hipotecznej. Ostrzeżenie o toczącym się sporze. Wpływ ostrzeżenia na prawa wcześniej nabyte, chociaż nieujawnione w wykazie	255
Obciążenie wierzytelności hipotecznej subintabulatem. Umorzenie wierzytelności wskutek konfuzji	255
Uchylenie prawomocnego orzeczenia w trybie nadzoru (orzeczenie N. T. A.)	264
Wynagrodzenie za pobór podatku komunalnego od protestów	274
Odpowiedzialność solidarna stron kontraktujących wobec notariusza z tytułu kosztów i wynagrodzenia	274
Zawieranie umów prywatnych przez osoby niepiśmienne	291
Zezwolenie urzędu ziemskiego na przewłaszczenie gruntu	291
Wpis substacyjny a uzyskanie hipoteki umownej przed jego wniesieniem do wykazu	322
Niepoddzielność zobowiązania. Art. 1218 i 1221, p. 5, K. C.	322
Wykonalność klauzuli egzekucyjnej na obszarze Ziemi Zachodnich	322

a jawności hipotecznej a przywrócenie zastrzeżenia, wykreślonego przed nabyciem nieruchomości	346
Zwolnienie od ograniczeń art. 15 prawa z 11. VI. 1891 r.	346
Zasada wsteczności akceptacji czynności negotiorum gestor'a. Charakter hipoteki z wyroku sądowego na przywrócenie wykreślonego wpisu. Skutki hipoteczne ostrzeżenia o toczącym się sporze	393
Konieczność upoważnienia ze strony właściwych władz rządowych do przyjęcia darowizn lub zapisów testamentowych	409
Obowiązek władzy hipotecznej ujawnienia w wykazie sprzecznych tytułów ze wzmianką o sporze	409
Podstęp (art. 1116 K. C.)	447
Potwierdzenie aktu przez spadkobierców	447
Art. 15 przepisów z 11 VI. 1891 r.	447
Opieka nad majątkiem spadkowym	448
Nieważność działu testamentowego rozdrabniającego osadę włościąską na działki mniejsze niż 6 morgów	479
Nabycie nieruchomości dla obcokrajowca	479
Hipoteczne ujawnienie aktu sprzedaży nieruchomości przez obywatela Z. S. R. R. obywatelowi polskiemu	479
Akt z mniemanym właścicielem	480
Hipoteka sądowa przy upadłości	480
Zezwolenie władz ziemskich	481
Rejestrowanie oddziału	481
Znaczenie wpisu do działu pierwszego wykazu hipotecznego	547
Dziedziczenie przez obywateli sowieckich nieruchomości, położonych w Polsce, pozostałych w spadku po obywatelu polskim	593
Kara wadjalna	624
Odpowiedzialność osób, działających w imieniu spółki akcyjnej przed jej zarejestrowaniem	661

ZESTAWIENIE SYSTEMATYCZNE.

Zakres obowiązków notariusza co do ustaleń, dotyczących właściwości osób, stawających do aktu. — Moc dowodowa tych ustaleń	27
Art. 241 Ustawy Notarialnej	59, 92
Art. 256—258 Ustawy Notarialnej	137
Sporządzenie testamentu publicznego	256
Pierwiastkowa regulacja hipoteki	347
Przedmiot hipoteki. Podstawa wpisu. Pełnomocnictwo hipoteczne	410
Jawność hipoteczna	448
Prawo własności a hipoteka	594

ROZPRAWY.

<i>Wacław Radajewski.</i> Mistrzostwo w notariacie	441
<i>Teodozy Budzynowski.</i> Stanowisko notariusza w ustroju państwowym	637

DZIEJE NOTARJATU.

<i>Karol Werkowski.</i> Retrospektywny rzut oka na dzieje notarjatu	461
<i>Henryk Drzewiecki — Karol Werkowski.</i> Na marginesie dziejów notarjatu polskiego	673

PROJEKT USTAWY HIPOTECZNEJ.

<i>w. n.</i> W obronie hipoteki polskiej	7
<i>S. M.</i> Mniej formalistki więcej rzeczowości! Uwagi do przyszłej polskiej ustawy hipotecznej	58
Głos w obronie hipoteki polskiej	106
Unifikacja prawa hipotecznego. Zagadnienie metody kodyfikacji (wywód p. <i>L. Sumoroka</i>) (wyjaśnienie—187)	166
Ustawa hipoteczna w Komisji Kodyfikacyjnej	251
Prace Komisji Kodyfikacyjnej. Ustawa hipoteczna w zmienionym ujęciu	267

O POPRAWNOŚĆ JĘZYKA.

Wyciąg ze spisu № 1, wydanego przez Komisję Języka Urzędowego Towarzystwa Poprawności Języka Polskiego — 295, 312, 328, 368, 400, 416, 430, 472, 488.	
<i>B. Tyszka — K. Werkowski.</i> O czystość języka	189

ZAGADNIENIA TERMINOLOGICZNE.

<i>e. s.</i> Rejent czy notariusz	22
<i>B. Ślaski.</i> Jeszcze o nazwę „rejent“	36
<i>B. Ślaski.</i> O chronologię nazwy „notariusz“	201

Henryk Drzewiecki. Jeszcze: rejent czy notariusz?	250
B. Ślaski. Spór o „dependentą”	250
ś. W języku ludowym	251
B. Ślaski. Z zagadnień terminologicznych. Substytut czy wicenotarjusz? (Wyciąg z „Gazety Sądowej Warszawskiej”).	284

PORADNIK.

28, 44, 61, 78, 95, 110, 125, 142, 159, 174, 215, 247, 263, 277, 294, 327, 351, 366, 382, 399, 415, 431, 455, 487, 534, 518, 535, 551, 567, 583, 611, 629, 647, 663.	
--	--

KSIĄŻKI I CZASOPISMA.

79, 112, 175, 191, 216, 232, 280, 312, 328, 384, 400, 416, 432, 536, 550, 584, 612, 631, 663, 672.	
--	--

w. n. Roztrojona własność (art. 30-37 Ustawy Hipotecznej)-omówienie pracy Ludwika Domańskiego: „O prawie własności nieruchomości hipotekowanych”.	93
w. n. Słownictwo prawnicze. Praca p. rej. Bolesława Ślaskiego	143

SPRAWY PERSONALNE.

14, 28, 44, 79, 126, 191, 216, 230, 248, 280, 295, 311, 327, 351, 368, 384, 431, 456, 472, 504, 519, 536, 552, 567, 582, 616, 632, 648, 644, 674.	
---	--

W gmachu hipoteki stołecznej	117, 536, 452
Wobec nieprawdopodobnych pogłosek. Zaniepokojenie w Krakowie	230
P. Pożegnania p. W. Anteckiego przez pracowników hipoteki.	452
Zmiana w stołecznej hipotece miejskiej?	552
J. P.—w. n. Panu Władysławowi Olewskiemu na pożegnanie i na powitanie	591

Z ŻAŁOBNEJ KARTY.

ś. p. Józef Ignacy Ciszewski	74
ś. p. Konstanty Dowbór-Muśnicki	117
ś. p. Zdzisław Siekierzyński	134
ś. p. Jan Bykowski	215
ś. p. Zygmunt Sokołowski	260
ś. p. Bronisław Okołowicz	266, 270, 287
ś. p. Józef Jezierski	278
ś. p. Włodzimierz Wyganowski	321
ś. p. Feliks Dutkiewicz	365

ś. p. Wincenty Młynarski	392
ś. p. Władysław Dzikowski	519
ś. p. Marek Borkowski	538
ś. p. Teodor Saryusz-Stokowski	584
ś. p. Jan Postępski	661
Walery Chomenko Po zgonie ś. p. Bronisława Okołowicza Ze wspomnień osobistych	287

SPRAWY PISMA I ROZMOWY Z CZYTELNIKAMI.

15, 16, 31, 32, 47, 48, 63, 64, 79, 80, 81, 96, 97, 110, 112, 114, 127, 128, 129, 191, 352, 383, 585.	
Z głosów o piśmie	96, 112, 127, 191, 352, 357, 504, 552
XXV	369
Po rocznej pracy	489
Wiktor Natanson: W odpowiedzi na głos krytyki.	577

VARIA.

Przez zastrzeżenie	13, 29, 45, 63, 535, 636
W świecie prawa	30, 44, 60, 126, 143, 170
Konkurs na najlepiej opracowany akt notarialny 555, 569, 586, 625, 645, 653, 666.	
W. N. Adwokatura w ogniu	49
w. n. Z dziedziny odpowiedzialności. Fałsz w akcie	54
R-ko Obrazki z życia. Klienci na głuchej prowincji.	95
R-ko Obrazki z życia. Dokumenty.	160
w. n. Z dziedziny odpowiedzialności. Niewpłacenie czy przywłaszczenie	168
W. N. Na manowcach fiskalizmu. Osuszanie źródeł. Osobliwa gorliwość. Pobocznie i poufnie	209
T. Stokowski, — a. j. Skarb i obywatele. Dać swobodę kapitałowi.	283
Walne Zgromadzenie Zrzeszenia Sędziów i Prokuratorów (sprawa „p. o.”).	289
W. N. Fiskus w akcji	297
w. n. Z notariatu francuskiego. Ogólne Zebranie Zrzeszenia Narodowego Notariuszów Francji	317
Z. N. Apel o przywrócenie Kasy „na Miodowej	406
W darze polskiemu morzu! Uroczystość poświęcenia „Temidy I” i „Temidy II”.	430
Z notariatu francuskiego. 38 kongres notariuszów Francji	454
A. Dąbr. Bajka. Akt spółki z odpowiedzialnością wątpliwą.	504
W. M. Jeszcze jeden obowiązek? Wykazy dla Sejmików	514
W. N. Rozmowa z komornikami. Kilka kwestji: poważnych i mniej poważnych.	530
A. Dąbr. Bajka. Intercyza poślubna	616

ROCZNIK-KALENDARZ NOTARJATU I HIPOTEKI

na rok 1933

w opracowaniu WIKTORA NATANSONA

wyjdzie z druku w ostatnich dniach grudnia r. b. i będzie obejmował treść następującą:

- I. **Dział Techniczno-Informacyjny** (ustrój, postępowanie, oznaki i pieczęcie, jednostki pieniężne, miary, taksy, koszty sądowe i opłaty hipoteczne, opłaty stemplowe, opłaty komunalne, statystyka, podatki, sprawy pracownicze, instytucje i urzędy, taryfa pocztowa, przepisy protestowe dla działów wekslowych).
- II. **Calendarium** (ogół spraw kancelaryjnych).
- III. **Dział Źródłowo-Informacyjny** (systematyczny źródłospis orientacyjny, uwzględniający całokształt Dziennika Ustaw w zakresie praktyki).
- IV. **Dodatek**: wykaz sądów ze spisem notariuszów i pisarzy hipotecznych w całym Państwie.
- V. **Szczegółowy składowidz**.

Rocznik-Kalendarz zawierać będzie około 850 stron druku w trwałej płóciennnej oprawie.

Cena: 18 złotych (z przesyłką pocztową — 20 zł.); za 2 egzemplarze — 32 złote (z przesyłką — 35 zł.); za 3 egzemplarze — 45 złotych (z przesyłką — 50 zł.) Zamówienia: do autora, Warszawa, Mianowskiego 9.

Wydawca: ZWIĄZEK PRACOWNIKÓW NOTARJATU I HIPOTEKI, ZARZĄD GŁÓWNY.

Komitet Redakcyjny: EUGENJUSZ ANCUTA, ALEKSANDER FALKOWSKI, ALEKSANDER JANCZEWSKI, ALOIZY PIOTROWSKI, JÓZEF PIECZYŃKI, EMIL PREISS, JÓZEF SZONERT, KAROL WERKOWSKI, HENRYK WŁOSKOWICZ, RYSZARD WOLSKI, HENRYK WRÓBEL.

Klerownik pisma i Redaktor: WIKTOR NATANSON.